

Dosarul nr. 2ra-1564/19

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) A. Cucerescu
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) E. Clim, B. Bîrca, S. Iorgov

Î N C H E I E R E

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului municipiului Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Grigoropulos Angela împotriva Direcției privatizare a fondului de locuințe și Consiliul municipal Chișinău cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și recunoașterea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Grigoropulos Angela, s-a casat hotărârea din 31 mai 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat o nouă hotărâre,

c o n s t a ț ă :

La data de 11 mai 2017, Grigoropulos Angela a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției privatizarea fondului de locuințe și Consiliul municipal Chișinău cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, împreună cu Pîntea Tamara și Pîntea Gheorghe închiriau de la Primăria mun. Chișinău locuința de stat și anume apartamentul nr. 37 din mun. Chișinău, bd. Dacia 30/2.

A susținut reclamanta că pe parcursul anilor 2010-2011 împreună cu Tamara Pîntea au decis privatizarea locuinței menționate.

Astfel prin hotărârea nr. 215 din 22 aprilie 2011 a Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ al Consiliului mun. Chișinău, în temeiul art. 17 din Legea privatizării fondului de locuințe, s-a hotărât a transmite Tamarei Pîntea și Angelei Grigoropulos în proprietate privată locuințele de stat în limitele normei prevăzute de Legea privatizării fondului de locuințe, apartamentului nr. 37 din

mun. Chișinău, bd. Dacia 30/2.

În acest sens, a relatat reclamanta că la privatizarea locuinței indicate au participat atât Pîntea Tamara, cât și fiica acesteia, Grigoropulos Angela, fapt confirmat prin certificatul eliberat de Direcția economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău din 13 mai 2014 cu nr. 07-06/333.

Totodată reclamanta a subliniat că la 02 mai 2011 Pîntea Tamara a decedat, adică la ultima etapă de transmitere în proprietate privată a apartamentului menționat supra și înregistrarea la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău.

A menționat că, în urma survenirii decesului uneia dintre persoanele ce au participat la privatizare și anume a defunctei Pîntea Tamara, eveniment ce a survenit prompt, pe neașteptate în timp, procesul de înregistrare a dreptului de proprietate s-a stopat datorită faptului că, defuncta în calitate de chiriaș principal a fost inclusă ca și cumpărător în contractul de vânzare-cumpărare încheiat cu Consiliul mun. Chișinău.

A mai invocat că Grigoropulos Angela a achitat prețul contractului, stabilit prin Hotărârea nr. 215 din 22 aprilie 2011 a Comisiei municipale de privatizare a Fondului locativ al Consiliului mun. Chișinău, și anume suma de 1767,20 de lei, precum și impozit privat în mărime de 607,07 lei.

Reclamanta a solicitat recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare încheiat între Consiliul mun. Chișinău și Pîntea Tamara, prin care s-a transmis în proprietate privată apartamentul nr. 37 cu 3 odăi, suprafața totală de 59,4 m.p., amplasat în mun. Chișinău, bd. Dacia 30/2; constatarea faptului acceptării succesiunii în urma decesului Tamarei Pîntea de către Angela Grigoropulos; recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil, apartamentul nr. 37 situat în mun. Chișinău, bd. Dacia 30/2.

Prin hotărârea din 31 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Angela Grigoropulos împotriva Consiliului mun. Chișinău, Direcția Privatizarea fondului de locuințe cu privire la constatarea faptului acceptării moștenirii și recunoașterea dreptului de proprietate.

Prin decizia din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Angela Grigoropulos, s-a casat hotărârea din 31 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care:

S-a recunoscut valabil contractul de vânzare-cumpărare încheiat între Consiliul municipal Chișinău și Tamara Pîntea prin care s-a transmit în proprietate privată apartamentul nr. 37 din mun. Chișinău bd. Dacia 30/2.

S-a constatat faptul acceptării succesiunii de către Angela Grigoropulos, după decesul Tamarei Pîntea și s-a recunoscut dreptul de proprietate a Angelei Grigoropulos asupra apartamentului nr. 37 bl. Dacia 30/2 mun. Chișinău.

În susținerea soluției sale, instanța de apel a reținut că hotărârea nr. 215 din 22 aprilie 2011 eliberată de Comisia municipală de privatizare a fondului locativ, este în vigoare, iar Angela Grigoropulos a achitat prețul contractului stabilit prin prezenta decizie, astfel că decesul Tamarei Pîntea nu a dus la stingerea drepturilor civile la privatizare dobândite de apelantă.

Totodată, instanța de apel, cu trimitere la prevederile art. 11 alin. (6) din

Legea privatizării fondului de locuințe, a mai reținut că prezentul articol stabilește expres că, dacă în decursul examinării documentelor prezentate pentru privatizare a decedat chiriașul, contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței se încheie cu un alt membru al familiei care trăiește în această locuință, cu consimțământul scris al celorlalți membri adulți.

La fel, instanța de apel a statuat că, având în vedere că contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată corespunde condițiilor de valabilitate a actului juridic prevăzute de capitolul II al Codului civil, ultimul urmează a fi recunoscut ca valabil, iar reieșind din faptul că, Angela Grigoropulos este fiica defunctei Tamara Pîntea, urmează fi recunoscut dreptul de proprietate, în urma succesiunii de către Angela Grigoropulos asupra apartamentului nr. 37 din bd. Dacia 30/2, mun. Chișinău.

La 12 iunie 2019 Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului municipiului Chișinău, a depus recurs împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului, Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului municipiului Chișinău a reiterat circumstanțele expuse în fața instanțelor ierarhic inferioare, insistând că instanța de apel la adoptarea soluției sale nu s-a axat pe prevederile Legii privatizării fondului de locuințe, astfel că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că Pîntea Tamara a decedat ulterior adoptării hotărârii Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ, iar acest caz nu cade sub incidența prevederilor art. 11 alin. (6) din Legea privatizării fondului de locuințe, deoarece decesul nu a avut loc în decursul examinării documentelor prezentate pentru privatizare.

În acest context, recurentul a solicitat casarea deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 31 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 12 martie 2019, fiind expediată participanților la proces, însă la materialele dosarului lipsește ceea ce ar indica la recepționarea de către recurent a deciziei instanței de apel.

Astfel, luând în considerare cele menționate, se apreciază că cererea de recurs depusă de către Direcția Generală Economie, Reforme și Relații patrimoniale a Consiliului municipiului Chișinău a fost declarată în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului municipiului Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului municipiului Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari